

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I. P. G.**, bytom L., zastúpeného L. M., advokátom so sídlom P., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku sirotského dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 4. marca 2011, č.k. 3Sd/22/2011-10, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 4. marca 2011, č.k. 3Sd/22/2011-10, v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konania a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom zo 6. novembra 2009 domáhal preskúmania rozhodnutia odporkyne číslo X. z 29. októbra 2009, ktorým mu od 1. júla 1990 upravila jeho sirotský dôchodok na 846 Sk mesačne podľa § 25 ods. 7 zákona č.119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov. Návrh na začatie konania vzal navrhovateľ späť podaním z 22. marca 2010 z dôvodu, že odporkyňa vo veci vydala nové rozhodnutie a preto krajský súd konanie zastavil podľa § 250d ods.3 OSP. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm.c/ v spojení s § 246c OSP.

Uznesenie krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním v časti, týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania. Namietol, že o náhrade trov konania mal súd rozhodnúť podľa § 146 ods.2, lebo dôvodom späťvzatia návrhu bolo správanie sa odporkyne, ktorá zmenila napadnuté rozhodnutie, takže jeho opravný prostriedok stratil svoj zmysel. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, priznal mu náhradu trov prvostupňového konania v sume 181,32 € tak ako ich vyčíslil vo svojom podaní z 23. decembra 2009 a priznal mu aj náhradu trov odvolacieho konania v sume 64,41 €.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti a dospel k záveru, že ho nemožno potvrdiť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti OSP, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods.1 OSP).

Podľa §146 ods.1 písm.c/ OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods.2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. *Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.*

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania. Výnimkou je okolnosť, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a bol vzatý späť pre správanie sa odporcu.

V danej veci bol návrh na začatie konania vzatý späť pre správanie sa odporcu, za ktoré navrhovateľ označuje to, že odporkyňa dňa 24. novembra 2011 vydala nové rozhodnutie, ktorým zmenila napadnuté rozhodnutie z 29. októbra 2009.

Krajský súd sa uvedenou okolnosťou nezaoberal a nárok na náhradu trov konania z hľadiska splnenia podmienok podľa § 146 ods.2 vety druhej OSP vôbec neskúmal.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 219 ods.1 písm.h/, ods.2 OSP).

V ďalšom konaní krajský súd preskúma, či vzhľadom na okolnosti sú splnené podmienky podľa § 146 ods.2 vety druhej OSP a o nároku navrhovateľa na náhradu trov konania rozhodne znovu.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júla 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská